

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Œcumenica Cathedræ Apostolicæ Avthoritas

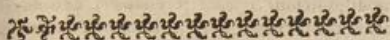
Reding, Augustin

[Ort nicht ermittelt], Anno M.DC.LXXXIX.

Præfatio.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38717

versus Pontificiam implorasse. Utinam antiquam erga sanctam Sedem obsevantiã re- sumens, debitam sibi à Laicis ipse recupera- re mereatur.

DISQUISITIO XIII.

De antiqua Excommunicationis infingenda ratione, ubi agitur contra Eliesium Parisiensem Theologum.

Præfatio.

1. IN sua circa antiquam Ecclesie disciplinam Dissertatione tertiã præloquij loco tria præsupponit Eliesius. Primum desumitur ex ratione per auctorem illum sic deductã. Nulla enim est hominum Societas, cui jus non sit & potestas eorum expellendorum, qui leges Societatis infringunt, vel ejus bono adversantur. Quemadmodum enim à corpore humano membra putrida sunt rescandã, ne totum corpus inficiant, ita etiam in hominum societatibus necessum est, eos, qui Societati pessimis factis, vel exemplis obsunt, expelli, tum ne Societatem perturbent, tum ne ceteri in eandem trahantur pervertitatem. Id verò si quã in Societate sit necessarium, maximè requiritur in Ecclesia, cujus finis est, rectam fidem & bonos mores in hominum animis conservare, ut beatitudinem æternam consequi possint. Nam si non posset Ecclesia homines prava facientes, aut docentes, à sua Societate removere, brevi tempore quàm plurimi eorum exemplo in eandem traherentur impietatem.

2. Secundum Eliesij principium petitur ex SS. Litteris. Cujusmodi porro, ait, expulsio dicitur excommunicatio, cujus sæpe fit mentio in Divina Scriptura. Et primum quidem Christus Matth. 18 hoc telus in pertinaces utendum esse docet, si peccaverit, inquit, in te frater tuus, vade & corripe eum in te, & ipsum solum, si autem te non audierit, adhibe tecum unum, vel duos, ut in ore duorum, vel trium, stet omne verbum. Quòd si non audierit, sit tibi sicut ethnicus & publicanus: amen dico vobis, quæcunque alligaveritis super terram, erunt ligata & in Cœlis. His ergo Clavibus usus fuisse Apostolos, constat ex incestuoso Corinthio, quem Paulus jubebat ab Ecclesia catu arceri; sicuti etiam jubebat evitandos quosdam circa fidem naufragantes, utpote Sathanae à se traditos: tradere enim Sathanae nihil aliud videtur esse, quàm à fidelium conventu expellere, uti constat ex cap. 5. epist. 1. ad Corinth. Quam expulsionem tam strictam voluit Iohannes in sua Epistola cap. 2. v. 10. ut ei, qui non permanet in doctrinã Christi, ne ave quidem diei mandãret.

3. Tertium præfati Theologi principium accipitur ex usu Ecclesie, Apostolis posteriore. Post Apostolos, inquit, eadem disciplina semper in Ecclesia viguit. Observandam solummodò est, duplicem fuisse olim excommunicationem pro duplici reorum, in quos ferebatur, ratione: una etenim à S. Augustino medicinalis dicta, stringebatur in eos, qui vel per convictionem, vel per spontaneam confessionem criminis alicujus rei comperti, de eo dolentes ac gementes à communione removebantur tam ad

medelam, quàm ad exemplum. Altera verò excommunicatio à dicto S. Doctore mortalis appellata, ferebatur in rebelles, qui vel in suo errore pertinaces essent, vel crimen suum agnoscere, & plan- gere detrectarent. Quibus præsuppositis, & ad ulteriorem in decursu discussionem reservatis, tria generaliter ex Eliesio occurrunt hic examinanda, quorum primum est de modo & causã excommunicationis ferendæ, Secundum de subiecto excommunicationis capaci. Tertium de effectu excommunicationis.

§. I.

De modo & causis Excommunicationis.

4. Eliesius præsentis 3. Dissertationis sue cap. 1. ita definit excommunicationem, quòd sit expulsio de fidelium conventu & Societate, quæ sit vi clavium à Christo Ecclesie traditã. Quæ equidem definitio sustineri posset; at difficultatem ingerit explicatio per dictum Theologum facta, quòd, licet Ecclesie nomine Episcopi ac Presbyteri præcipuè intelligantur, optimè tamen dici possit, claves Ecclesie ita esse datas universitati, quã cunctos fideles complectenti, ut soli nihilominus Episcopi ac Presbyteri habeant potestatem eas exercendi. Quòd proinde Eliesianum principium alibi refutavimus; hic tamen occurrit discutiendum; An exinde sortè factum sit, ut primis Ecclesie sæculis non solum Episcopi, sed cum eis Presbyteri, accedente etiam nonnunquam Laicorum consensu, excommunicationis judicium ferrent in noxios? Super quo quæsito lubet Eliesiana hic argumenta proferre ac expendere.

ARGUMENTVM I. Eliesij.

5. Hic Auctor ad probandum Excommunicationis judicium ab Episcopo ac Clericis cum consensu Laicorum esse latum; argumentatur primò ex Paulo Apostolo, qui non dicit, Corinthium incestuosum ab Episcopo, aut Presbytero excommunicandum esse, nec ipse tum autoritate sua solus excommunicat, sed jubet, id ab universa Ecclesia fieri: Ego quidem, inquit, absens corpore, præsens autem spiritu jam judicavi, ut præsens, eum, qui sic operatus est, in Nomine Domini Iesu Christi congregatis vobis, & mto spiritu, cum virtute Domini Iesu Christi, tradere hujusmodi hominem Sathanae in interitum carnis. Idem Apostolus 1. ad Thessalon. 3. omnibus Fratribus consulit, ut subtrahant se ab ijs, qui ambulabant inordinatè. Et Joannes in Epistola sua fratrem & natos ejus privatos monet, ut hæreticorum communionem fugiant.

Responsio.

6. IN hoc Eliesiano argumento abominanda prorius sit consilio tum judicij ex jurisdictione Ecclesiastica prodeuntis, tum executionis ex debita erga hanc obedientiã à Laicis quoque faciendã. Etenim in præallegato Apo-